

Vietoj daugtaškių įrašykite trūkstamą informaciją.

Laumė – viena seniausių lietuvių dangaus ir žemės deivių. Jos tarpininkės tarp žemiškosios ir dangiškosios sferos. Žmones apdovanodavo materialinėmis gėrybėmis, o kai kada lemdavo pražūtį ir mirtį. Tą matome ir skaitytose sakmės: laumės nužudo, ir, bet padeda

..... . Dievas Perkūnas ir deivė Laumė mitologijoje buvę sužieduotinių arba sutuoktinių pora. Kad Laumės turėjusios ryšį su Perkūnu, rodo tai, jog ketvirtadienis laikytas ir Laumių, ir Perkūno diena. Taigi, ir Laumės, ir Perkūnas įkūnija archetipinę gėrio ir blogio kovą: jie yra dieviškos harmonijos šaltinis, blogio šalintojai. Blogis šalinamas negailestingai, todėl sakmėse esama ir labai žiaurų vaizdų: mūsų skaitytoje pirmoje sakmėje vaizduojama, o antroje –

Žmones ir vaikus draskančių ir ėdančių laumių vaizdinys greičiausiai susidaręs akmens amžiuje, dar tada, kai būta kanibalizmo. Laumės kanibalės turėjusios baisią išvaizdą – ilgas rankas su akmeniniais pirštais ir aštriais nagais, didelius dantis, susivėlusius plaukus, ilgas krūtis. Žiaurūs ir grėsmingi vaizdai turėjo labai praktišką funkciją. Kaip teigia Gintaras Beresnevičius, jeigu į sakmes „žvelgiame kaip į pamokomus pasakojimus, turinčius socialinę funkciją, išryškėja kitkas. Dievas [ir kitos mitinės būtybės, taip pat ir laumės] baudžia žmones, kurie tampa pavojingi bendruomenės funkcionavimui. Šykštuolis, tinginys, apsileidėlis, pikčiurna, nesvetingas asmuo savo interesus iškelia aukščiau už bendruomeninius, nes dalį savo pareigų jis permeta kitiems, tarkime, svečio ar elgetos, ar pavargėlio išlaikymą. Visa tai, kas nedora, kenkia visuomenei (bendruomenei, genčiai).“ (Gintaras Beresnevičius „Lietuvių tradicijos perdavimai“). Tad žiaurumas sakmėse nėra savitikslis, jį išprovokuoja žmonių ydos. Galima kalbėti apie archetipinę nuopuolio temą: puolęs žmogus privalo būti nubaustas. Taip ir šiose sakmėse: pirmoje mergina nužudoma dėl motinos, o antroje kūdikio žūtį lemia jo motinos

..... . Galima daryti išvadą, kad sakmės turi aiškiają pamokomąją reikšmę: žiauriais vaizdais perspėti žmones, kas jiems gresia už moralinius nuopuolius.

Vietoj daugtaškių įrašykite trūkstamą informaciją.

Laumė – viena seniausių lietuvių dangaus ir žemės deivių. Jos tarpininkės tarp žemiškosios ir dangiškosios sferos. Žmones apdovanodavo materialinėmis gėrybėmis, o kai kada lemdavo pražūtį ir mirtį. Tą matome ir skaitytose sakmės: laumės nužudo, ir, bet padeda

..... . Dievas Perkūnas ir deivė Laumė mitologijoje buvę sužieduotinių arba sutuoktinių pora. Kad Laumės turėjusios ryšį su Perkūnu, rodo tai, jog ketvirtadienis laikytas ir Laumių, ir Perkūno diena. Taigi, ir Laumės, ir Perkūnas įkūnija archetipinę gėrio ir blogio kovą: jie yra dieviškos harmonijos šaltinis, blogio šalintojai. Blogis šalinamas negailestingai, todėl sakmėse esama ir labai žiaurų vaizdų: mūsų skaitytoje pirmoje sakmėje vaizduojama, o antroje –

Žmones ir vaikus draskančių ir ėdančių laumių vaizdinys greičiausiai susidaręs akmens amžiuje, dar tada, kai būta kanibalizmo. Laumės kanibalės turėjusios baisią išvaizdą – ilgas rankas su akmeniniais pirštais ir aštriais nagais, didelius dantis, susivėlusius plaukus, ilgas krūtis. Žiaurūs ir grėsmingi vaizdai turėjo labai praktišką funkciją. Kaip teigia Gintaras Beresnevičius, jeigu į sakmes „žvelgiame kaip į pamokomus pasakojimus, turinčius socialinę funkciją, išryškėja kitkas. Dievas [ir kitos mitinės būtybės, taip pat ir laumės] baudžia žmones, kurie tampa pavojingi bendruomenės funkcionavimui. Šykštuolis, tinginys, apsileidėlis, pikčiurna, nesvetingas asmuo savo interesus iškelia aukščiau už bendruomeninius, nes dalį savo pareigų jis permeta kitiems, tarkime, svečio ar elgetos, ar pavargėlio išlaikymą. Visa tai, kas nedora, kenkia visuomenei (bendruomenei, genčiai).“ (Gintaras Beresnevičius „Lietuvių tradicijos perdavimai“). Tad žiaurumas sakmėse nėra savitikslis, jį išprovokuoja žmonių ydos. Galima kalbėti apie archetipinę nuopuolio temą: puolęs žmogus privalo būti nubaustas. Taip ir šiose sakmėse: pirmoje mergina nužudoma dėl motinos, o antroje kūdikio žūtį lemia jo motinos

..... . Galima daryti išvadą, kad sakmės turi aiškiają pamokomąją reikšmę: žiauriais vaizdais